

figurã organi externã repræsentãt, tum diuisione sublatã formã, totius partes eiusdem nominis cum toto haudquam futuræ sunt. Sic venæ nomen officium eius, quod intercedente organi figura absoluit, exprimit. Ergo si ea sectione, quæ in longum fit, turbatur figura, partes nomen venæ amittunt: sin seruetur, retinent: nimirum in trãsuersum instituta diuisione. Ita scapula non ex scapulis, sed ex ossibus componitur. Sin nomina essentialem partium compositionem designent, tum partes totius, eiusdem erunt cum toto nominis, & os in ossa, caro in carnes, neruus in neruos consumetur, quoniam os non figuram ossis, sed magis compositionem ex idoneis partibus indiget.

Non nihil hîc fuimus prolixiores: sed fundamentum substernendum fuit, ad alterius dubij solutionem, quod contra remediorum actu dissimilarium *νατάσιν*, à nobis ex Galeni mente constitutam, hoc ferè pacto agitare quis posset. Quamquam præter Galeni auctoritatem, *αὐτοψία* quoq; , artificialis *ἐργασίας* ministerio arguat, diuersarum partium

Partes dissimilarium, insint'ne toti potentiã, an actu.

con-